

и безъ да ся удрятъ, само страшно-то Крумово появяване накара Гърци-ти да бѣгать, а многома отъ тѣхъ прибѣгнахъ въ Българскѣ-тѣ странѣ. Между тѣя самоволны пришълцы имало, както казвать, и единъ Арапинъ, на имя *Евхимій*. Той научилъ Българы-ты да правять стѣнбойны сѣчива и другы потрѣбны оръдія, каквыто тѣи до тогази незнаяли.

Никифоръ, ядосанъ и за да си покрые срама, раздаде лъжливо извѣстіе въ Царигадъ, че навылъ и достигнълъ да влѣзе въ Крумовы-ты палаты; а пакъ за да неизлѣзе съвсѣмъ налъжъ, той събра голѣмъ войскъ и тръгна пакъ за камъ Българіи (811 г.). Крумъ, като видѣ ненадѣйно безбройнѣ-тѣ Никифоровъ войскъ, не ся нае испърво да излѣзе на ерѣщъ ѣ, нъ поиска миръ; а Гърцкый царь понеже отказа съ голѣмъ гърдостъ Крумово-то исканіе и навлѣзе въ Българскѣ-тѣ земѣ; то Българскый царь заповѣда да стане народно оутѣленіе противъ Гърцы-ты: тогасъ отврѣдомъ захванхъ да ся стичять Българе подъ народный прѣпорецъ, та за малко врѣмя ся събра силна войска, коѣто самъ Крумъ поведе изъ планинѣ-тѣ, дѣто бѣхъ пристигнали непріятеле-ти. Кога приближи до тѣхъ, изеднѣжъ заповѣда на войскары-ты си да заловять всицкы-ты тѣсны мѣста, освѣтъ странѣ-тѣ, отъ дѣто тѣи бѣхъ дошли; и на 25- ѣ Юліа прѣзъ ноцъ-тѣ самъ Крумъ съ мечъ въ рѣкѣ напрѣдъ, като гладенъ левъ нападна силно на Гърцы-ты, та отвори борбѣ, коѣ-то трая цѣла ноцъ. Сбиваніе-то стана много ужасно: Българе-ти потѣнахъ до колѣнъ въ кръвъ и бойно-